

q/katalog

Zwänne
Wackra Wisor.

Första:

Låt glaset stå.

Andra:

En kärleks wisa.

Pris 15 penni.

Till tryck bestälde af Johan Önnqvist.

Våt glaset stå.

1. Bland berg och skog en hydda stod det
var ett nödens hem, ty hemmets far en drinkar
var väl kan du gissa den. Det var en kall
och dyster natt och mannen borta var, i hemmet
finnes knappt ett bröd och elden sloknat har.

2. Vid sloknad hård hon sitter der, hans
hustru tård af sorg ett litet barn i famnen har
men hwem är utanför Ja det är mannen wild
af rus som wildsint kommer in sitt barn och
hustrun drifwer ut nu i den falla wind.

3. Hon ropar beder, snälla du war icke hård
mot mig, jag är så sjuk jag får snart dö,
men hwem förbarmar sig Och kan du icke älska
mig se här din egen bild, då tar hon barnet
wisar det men han ej lysnar till.

4. Hon måste ut i köld och nöd den kalla
vinternatt hon gick då fast ej många steg hon
dignar ned så matt Sitt barn hon till sitt
bröst helt slöt och ropar. Gud mig hör, fräls nu
mitt barn jag är så sjuk jag sjunker ned och dör.

5. Och nästa dag när solen gryr en själ gått
hem till Gud förgråtna ögot ser ej mer ej höres
klagoljud Nu kommer han den grymme man
D, hwilken syn han ser, när han sitt barn
ur drifwan tar det som en engel ler.

6. Men du min wän, som nu hör på, säg
will du dricka än den dryck som lif och helsa tar
och sköflar hus och hem, Rif genast sönder
frestarns garn och war ej lastens träl, till Jesus
fly, låt glaset stå, se då blir allting wäl.

En kärleks wisa.

1. Wid alpens fot af dalastranden
Hilma med sin luta satt.
Solen sten på himlaranden
Sjönk i wåg och det blef natt.

2. Natten hwilar lärkan tystnat
Dufwan är wid makens bröst.
Nägtergalen glädtigt lysfnar
Uppå Hilmas milda röst.

3. Min Axel Axel detta hjerta
Det wille klappa blott för dig.
Kände du dess bittra smärta
Du skulle aldrig glömma mig.

4. Nog wet jag hwad jag wille wara
En liten blå förgät mig ej.
Jag skulle blomstra blomstra bara
Beständigt finnas på din stig.

5. Nog wet jag hwad jag will wara
En liten lampa i ditt hus,

Jag skulle lysa lågan klara
Beständigt finnas på din stig.

6. Mins när wi på denna stranden
Der vår första kärlek dref,
Då wi knöto wänstaps banden
Just då mitt hjerta fångsladt blef.

7. Mins när du mitt hjerta snärjde
Och min första kärlek wann
Då du mig älska älska lärde
Blef du mina dars tyrän.

8. Mins när wi på denna stranden
Då du mig ewigt trohet swor.
Du ser icke hur jag gråter
Och du glömmes hwar jag bor.

9. Men jag måste gå att lossa,
Dessa band som fångsla mig,
Grymme att du så kan krossa,
Den som andas blott för dig.

10. Men när jag ned i grafwen gömmes
Och din bild jag med mig för
Må ej dessa ord ej glömmas:
För dig jag lefde, för dig jag dör.

11. Men hwad är det som flyter där?
Är det silfwer swanan hwit?
Nej den hårda böljan bröter
Sig mot Hilmas kalla lif.

Eftertryck förbjudes.